

РЕШЕНИЕ

№ 2916

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА ИВ. ПОПОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20231110162323 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба на С. Л. Д. срещу /фирма/.

Ищецът твърди, че спрямо наследодателя му бил издаден изп. лист по гр. д. № 37970/2016г. по описа на СРС, съгласно който е осъден да заплати на ответника сумата от 1616,18лв. – главница за доставена топлинна енергия за периода м.11.2013г.- м.04.2015г., 136,06лв. – мораторна лихва за периода 31.12.2013г.-28.06.2016г., 13,92лв. – главница за дялово разпределение за периода м.11.2013г.-м.04.2015г., 1,58лв. – мораторна лихва за периода 31.12.2013г.-28.06.2016г., както и 335,37лв. – разноси по делото. Посочва, че въз основа на изп. лист било образувано изп. дело № 4240/2016г. по описа на ЧСИ С. Я., като последното изп. действие по него било извършено на 15.08.2018г. Твърди, че след тази дата не са извършвани други действия и изп. дело се прекратило по силата на закона, а вземанията се погасили по давност.

Съобразно изложеното моли за постановяване на решение, с което да бъде признато за установено, че не дължи на ответника горепосочените суми, поради погасяването им по давност.

Ответникът е подал отговор на исквата молба в законоустановения срок, с който оспорва исковете. Твърди, че за вземанията е приложима 5-годишна давност, както и че регулярно са искани и извършвани изп. действия, с които давността е прекъсвана. Счита, че по време от смъртта на наследодателя на ищеца до конституирането на наследника производството било спряно.

Съобразно изложеното, моли за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, намира следното:

Предявени са за разглеждане обективно кумулативно съединени отрицателни установителни искове с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК.

Разпоредбата на чл. 439 ГПК предоставя възможност на длъжника в изпълнителното производство да оспори чрез иск изпълнението, като поиска установяване на несъществуване на неговото задължение. Искът на длъжника може да се основава само на

факти, настъпили след приключването на производството, по което е издадено изпълнителното основание, какъвто факт е изтеклата погасителна давност за вземанията, каквото е наведеното от ищеца възражение за недължимост на сумите.

Съгласно задължителните разяснения, дадени в т. 10 от ТР № 2/26.06.2015г. по тълк. дело № 2/2013г., ОСГТК на ВКС, давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането. Прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от взыскателя и/или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от взыскателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазаж, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. В диспозитива на тълкувателното решение изрично е прието, че при настъпила перемпция, нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която **е поискано или е предприето** последното валидно изпълнително действие.

От материалите по изп. дело № 4240/2016г. по описа на ЧСИ С. Я. се установява, че същото е образувано по молба на ответника от 16.12.2016г., въз основа на приложен изп. лист от 14.09.2016г., издаден по гр. д. № 37960/2016г. по описа на СРС, с който Н. К. С. е осъдена да заплати на /фирма/ процесните суми. С молбата са възложени правомощия на съдебния изпълнител по чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ. На 17.02.2017г. на длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение. С молба от 11.06.2018г. взыскателят е поискал извършване на справка в НАП, налагане на заповест върху трудово възнаграждение/пенсия, както и насрочване на опис на движими вещи на длъжника, като на 21.08.2018г. са наложени заповести върху вземания по банкови сметки на длъжника и с тези действия давността е прекъсната. На 02.10.2019г. взыскателят отново е поискал извършването на справка в НАП, налагането на заповест върху трудово възнаграждение/пенсия, както и насрочване на опис на движими вещи. Съдът намира, че с това действие погасителната давност отново е прекъсната. Както в цитираното ТР, така и в последваща практика на ВКС по чл. 290 и ГПК – **Решение № 68/01.02.2024г.** по гр. д. № 1924/2023г., IV ГО на ВКС и др., се приема, че искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи. От значение за прекъсване на давността е действието на взыскателя /отправеното искане до съдебния изпълнител/, а не резултата от изпълнителното действие или неговата незаконосъобразност от гледна точка на засегнатите права и интереси на трети лица. Тоест, за прекъсване на давността е важно самото направено искане от страна на взыскателя, неговото активно поведение за предприемане на изпълнителни действия с цел събиране на вземането. В случая с молбата от 02.10.2019г. е сторено именно това, поради което тази молба е в състояние да прекъсне давността. Установява се, че на 06.05.2021г. длъжникът в производството – Н. К. С. е починал. Съгласно чл. 432, ал. 1, т. 3 от ГПК, изпълнителното производство се спира в случаите по чл. 229, ал. 1, т. 2 ГПК – при смърт на някоя от страните. Съгласно чл. 230, ал. 1 ГПК, производството се възобновява при отстраняване на пречките за движението му, като при смърт на ищеца/взыскателя съдът/съдебният изпълнител и сам взема необходимите мерки. От това следва, че от смъртта на длъжника до издирването и конституирането на наследниците изпълнителното производство е било спряно по силата на закона, което препятства и възможността му в този период да се прекрати поради настъпила перемпция. С молба от 26.11.2021г. взыскателят отново е поискал извършване на изпълнителни действия – заповест на банкови сметки и вземания от трудови договори, както и опис на движими вещи. Тъй като с тази молба са поискани конкретни изпълнителни способности, същата отново

прекъсва давността. С разпореждане от 14.06.2023г. следва да се счита, че съдебният изпълнител е конституирал ищецът в настоящото производство – С. Л. Д. като страна в процеса на мястото на починалия ѝ наследодател, като на 15.06.2023г. е изведено и съобщение за това до него. С молба от 01.11.2023г. С. Д. е представила обезпечителна заповед, издадена по ч. гр. д. № 58151/2023г. по описа на СРС, с която е допуснато обезпечение на бъдещ отрицателен иск чрез спиране изпълнението на изп. дело № 4240/2016г. по описа на ЧСИ Я.. С постановление от същата дата съдебният изпълнител е спрял производството. Със спирането на принудителното изпълнение, постановено от съда като обезпечителна мярка, спира да тече и погасителна давност – Решение № 37/24.02.2021г. по гр. д. № 1747/2020г. по описа на ВКС, IV ГО.

От изложеното следва, че не е налице непрекъснат период от 5 години, в който да е текла погасителна давност за вземанията и същата да е изтекла, което обуславя извод за неоснователност на предявените искове.

По разноските:

При този изход на спора, право на присъждане на сторените разноски има ответникът на основание чл. 78, ал. 3 ГПК. Същият претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 78, ал. 8 ГПК съдът определя на 100лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. Л. Д., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, срещу /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление /населено място/, отрицателни установителни искове с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК за признаване за установено, че в качеството си на наследник на Н. К. С. не дължи на ответника следните суми, за които на 14.09.2016г. спрямо наследодателя е издаден изп. лист по гр. д. № 37970/2016г. по описа на СРС, а именно: **1616,18лв.** – главница за доставена топлинна енергия за периода м.11.2013г.- м.04.2015г., **136,06лв.** – мораторна лихва за периода 31.12.2013г.-28.06.2016г., **13,92лв.** – главница за дялово разпределение за периода м.11.2013г.-м.04.2015г., **1,58лв.** – мораторна лихва за периода 31.12.2013г.-28.06.2016г. и **335,37лв.** – разноски по делото, поради изтекла погасителна давност.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК С. Л. Д., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, **да заплати на** /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление /населено място/, сумата от **100лв.** – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в **двуседмичен** срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____